

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 30 juni 2011

Klagande

Nobel Biocare Services AG
Postfach, CH-3053 Zürich-Flughafen, Schweiz
Ombud: Linus Byström
Box 5190, 402 26 Göteborg

SAKEN

Patent på ”Anordning vid dentalt implantat”

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 30 november 2007
angående p.ans. nr 0400157-4, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten undanröjer PRV:s avslagsbeslut och återförvisar
ansökan till PRV för fortsatt handläggning med patentkrav inkomna till
Patentbesvärsrätten 15 juni 2011.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

YRKANDE M.M.

Nobel Biocare AB ansökte den 29 januari 2004 om patent på ”Anordning vid dentalt implantat”. Ansökan överläts den 1 september 2010 på Nobel Biocare Services AG.

Sökanden har yrkat att patent ska beviljas på de till Patentbesvärslätten inlämnade patentkraven av den 15 juni 2011.

I målet har hållits muntlig förhandling.

GRUNDER

Bolaget har till grund för sin talan åberopat att uppfinningen som den definieras i patentkraven är ny och har uppfinningshöjd samt uppfyller övriga patenterbarhetskriterier.

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN*Uppfinningen*

Av patentansökans beskrivning framgår bl.a. följande om den patentsökta uppfinningen och dess bakgrund.

Uppfinningen avser en anordning vid dentalt implantat avsedd att uppbära en protetisk installation. Implantatet kan vara av det slag som innefattar en separat distans för mjukvävnadsgenomföring vilken distans antingen är anslutbar till implantatets benförankringselement, den s.k. fixturen, som en separat enhet eller också integrerad med benförankringselementet till ett s.k. enstycksimplantat. Distansen är anordnad att samverka med mjukvävnad, i detta fall tandköttet, och uppvisar på sin utsida en med tandköttet samverkbar del. Ett första parti av denna del kan därvid samverka med tandköttets epitel medan ett andra parti samverkar med tandköttets bindvävnad.

Det som huvudsakligen kan anses vara kännetecknande för en anordning enligt uppfinningen är att i ett distansen höjdreducerande samt volym-skapande och därmed för mjukvävnaden stabiliserande syfte den med mjukvävnaden samverkbara delen hos distansen sträcker sig utmed en utpräglad midjeformad eller insvängd del.

Den midjeformade eller insvängda delen är företrädesvis i sin helhet belägen på distansen eller den motsvarande transmukosala delen hos ett enstycksimplantat. Det ena eller båda av de första och andra partierna kan i en utföringsform förses med oxidskikt, dvs. titanoxidskikt i det fall distansen är utförd i titan.

I en föredragen utföringsform uppvisar det första partiet för epitelanliggningen en konformad (eller stympad konformad) svängd eller bågformad första del som kan uppvisa ett längdmått eller höjdlängdmått av ca 1 mm. Det andra partiet för samverkan med tandkötts bindväv kan uppvisa en svängd eller bågformad del med ett höjdlängdmått som kan ligga inom området 1,5-1,9 mm och företrädesvis ca 1,7 mm. Distansen kan vid sin bredaste tvärsnittsarea uppvisa en första diameter om 3-6 mm och vid sin midjeformade eller insvängda del uppvisa en andra diameter om 2-5,5 mm. De lägre, mittre respektive högre värdena inom de båda områdena är därvid relaterade till varandra. Den midjeformade eller insvängda delen kan uppvisa ett medeldjup om 0,2-1,5 mm, företrädesvis 0,5 mm.

Den midjeformade eller insvängda delen kan ligga i ett plan vinkelrätt mot implantatets längdutsträckning men kan också vara utformat att det följer en svängd ovanyta, skuldra, hos distansen.

Ett ändamål med den patentsökta uppfinningen är enligt beskrivningen att tillhandahålla ett implantat som är hållbart väl förankrat i käkbenet och tandkötts. Med den föreliggande anordningen blir det möjligt att tillgodose erforderliga tandköttsutbredningar mot distanshylsan respektive distansdelen hos ett enstycksimplantat trots kravet på låg höjd hos dessamma utan att risk uppkommer för nedsjunkning och resorption. T.ex. kan tandköttsutbredningar som uppfyller de av naturen fastställda (biologiska) kraven på en viss längdutsträckning hos den mot distansen angränsande mjukvävnaden tillmötesgå utan att fördenskull distansen behöver ha samma höjd.

Patentkrav 1 har följande lydelse:

Anordning vid dentalt implantat (1,2) avsett att uppbära en protetisk installation (3) och vilket innefattar ett benförankringselement, s.k. fixtur (1) och en distans (2) för mjukvävnadsgenomföring, varvid distansen på sin utsida uppvisar ett med tandköttets epitel (5b') samverkbart första parti (2c') och ett med tandköttets (5b) bindvävnad samverkbart andra parti (2c'') och varvid i höjdreducerande samt volym-skapande och därmed för mjukvävnaden stabiliserande syfte de första och andra partierna hos distansen (2) sträcker sig utmed en midjeformad eller insvängd del (2c) k ä n n e t e c k n a d a v att nämnda första och andra partier (2c', 2c'') hos den midjeformade eller insvängda delen (2c) bildar anliggningssträckor för tandköttets epitel (4a) och bindvävnad (4b), varvid det första partiets (2c') anliggningssträcka för epitelets anliggning mot det första partiet (2c') i höjddled är i storleksordningen 1 mm och det andra partiets (2c'') anliggningssträcka för bindevävnadens anliggning mot det andra partiet (2c'') i höjddled är i storleksordningen 1,5 mm.

Känd teknik

PRV har i sitt avslagsbeslut hänvisat till följande skrift:

D1: US 200310404338 A1

D1 beskriver ett dentalt implantat bestående av en fixtur och en distans varvid distansens gränssnitt är konstruerat för att följa benvävnadens kontur vilken ofta förändras efter tandutdragning som ett resultat av benresorption. Genom att konstruera en distans och fixtur med vinklade tvärsnitt underlättas den rätlinjiga placeringen av tandimplantatet.

Det överklagade beslutet

PRV avslog ansökningen den 30 november 2007 med motiveringen att uppfinningen enligt krav 1 inte uppfyller kravet i 2 § PL på väsentlig skillnad i förhållande till vad som var förut känt genom dokumentet D1.

Sökandens utveckling av talan

Nobel Biocare Services AG har till utveckling av sin talan i huvudsak anfört följande.

Det kan inte utläsas ur D1 stycke [0055] eller ur figurerna 6-8 att däri beskrivs en anordning enligt patentkravets 1 ingress där den insvängda delen bildar anliggningssträckor för tandköttets epitel och bindvävnad. I D1 hänvisas i stycke [0055], rad 2 till naturlig vävnadskontur. Huruvida det är mjukvävnad, benvävnad eller både mjukvävnad och benvävnad framgår inte. Vad som framgår från [0055] är att distansens gränssnitt mot implantatet kommer att följa benvävnadens kontur. Detta följer av D1, [0055], rad 1-3, som anger att konturen följer naturlig vävnads kontur p.g.a. implantatets koronala lutning. Implantatet är således anpassat mot benvävnadens kontur. Distansens gränssnitt mot implantatet sammanfaller med implantatets koronala lutning.

Huruvida den övre konturen hos distansens midja följer mjukvävnadens kontur framgår inte ur [0055]. Definitivt framgår inte om midjan är anpassad för bindvävnad och epitel. Hänvisningsbeteckning 58 hänvisar till en kontur, men det framgår inte om det är mjukvävnad, benvävnad eller en kombination av dessa vävnaders kontur. I figur 6 pekar hänvisningsbeteckning 58 till ett läge mellan benet och en streckad linje. Om denna linje illustrerar en mjukvävnads yttre kontur och således innefattar en kombination av epitel och bindvävnad kan inte utläsas från stycke [0055] eller figurerna 6-8. D1 specificerar således inte vilken del av anordningen som är utformad för anliggningssträckorna mot epitel och bindvävnad. Av detta följer att det inte går att utläsa det mått för anliggningssträckorna som anges i patentkrav 1. Därför kan fackmannen inte med ledning av D1 dimensionera den delen så att den blir biologiskt anpassad. Med utgångspunkt från D1 finns det därför inte någon anledning för fackmannen att dimensionera anliggningssträckorna såsom granskaren anför. Att göra detta vore endast en efterkonstruktion med vetskap om uppfinningen.

Därför uppvisar kraven nyhet och uppfinningshöjd över D1.

I D1 anges vissa mått för implantatet som illustreras i figur 9. Huruvida figur 9 har illustrerats skalenligt framgår inte. Höjdskillnaden mellan

implantatets linguala och buckala sidor är mellan 1-4 mm, företrädesvis 2-3 mm. Det framgår inte om framställningen i figur 6 har samma dimensioner eller samma skala som framställningen i figur 9. Det finns därför ingen grund för att dra slutsatser från en kombination av dessa figurer. Fackmannen kan således inte dra slutsatser från figur 6 med ledning av ett mått för en del som är illustrerad i figur 9 och följaktligen inte otvetydigt avgöra om ett förhållande illustrerat i figur 9 även framställs i figur 6. Vidare framgår inte om figur 6 är framställd skalenligt, eller om olika delar i framställningen har illustrerats i samma skala. Att göra mätningar eller uppskattningar från figur 6 med ledning av ett mått angivet i beskrivningen för ett förhållande som inte är skalenligt illustrerat i figur 6 vore för fackmannen därför omöjligt.

Vid den muntliga förhandlingen framförde bolaget att uttrycket "midjeformad del" är synonymt med uttrycket "insvängd del" och att anordningen enligt patentkrav 1 kan innefatta en anordning där den midjeformade/insvängda delen finns på distansen men det kan finnas "svansar" som sträcker sig utanför distansen.

DOMSKÅL

Patentbesvärslätten konstaterar att uppfinningen är ny, och gör följande bedömning av patentkrav 1 med avseende på uppfinningshöjd.

Det framgår av beskrivningen att det problem som uppfinningen avser lösa är att tillhandahålla en anordning vid dentalt implantat som undviker uppkomsten av nedsjunkning av tandkött och resorption/degeneration av käkbenet och/eller tandkötet samtidigt som kravet på att anordningen ska ha låg höjd tillgodoses.

Lösningen enligt uppfinningen är att konstruera en anordning bestående av en fixtur försedd med en distans med en midjeformad/insvängd del vilken del innefattar anliggningssträckor som uppfyller kravet på biologiskt erforderliga längdutsträckningar mot tandkötets epitel och bindvävnad. Med uppfinningen kan distansens höjd reduceras utan att anliggningssträckorna behöver minskas jämfört med om distansen vore utformad som en rak distans.

Enligt uppfinningen behöver, såsom sökanden framförde vid den muntliga förhandlingen, inte den midjeformade/insvängda delen i sin helhet vara belägen på distansen utan det kan finnas delar därav som sträcker sig ned på benförankringselementet (fixturen). Detta framgår även motsatsvis av att i patentkrav 4 anges att ”den midjeformade eller insvängda delen i sin helhet är belägen på distansen”.

Den närmaste teknikens ståndpunkt får, som PRV anført, anses framgå av dokument D1. Detta dokument beskriver ett dentalt implantat bestående av en fixtur och en distans varvid distansens gränssnitt är konstruerat för att följa benvävnadens kontur genom att höjden hos distansen är lägre på kindsidan och högre på tungsidan.

Syftet med den kända anordningen är att tillhandahålla en anpassad dental anordning som tar hänsyn till käkbenets lutning så att en rätlinjig placering av implantatet erhålls.

Enligt sökanden kan inte av figur 6, eller av stycke [0055] utläsas att den insvängda delen bildar anliggningssträckor för tandköttets epitel och bindvävnad eftersom det inte framgår huruvida hänvisningsbeteckning 58 hänvisar till mjukvävnad, benvävnad eller en kombination av båda dessa vävnader.

Det kan dock konstateras att i figur 6 hänvisar beteckningen 58 till ett läge mellan en streckad och en heldragen linje samt att beteckningen 42 hänvisar till ytan under den heldragna linjen. I beskrivningen på sid.4, stycke [0053], rad 3-2 nerifrån anges ”Soft tissues 58...” och på samma sida i stycke [0051] anges att hänvisningsbeteckningen 42 i figur 6 syftar på benvävnad. Enligt Patentbesvärsträttens mening får det därför anses framgå av beskrivningen i D1 att det område under den streckade linjen i figur 6 som hänvisningsbeteckning 58 syftar på avser mjukdelar (”soft tissue”) dvs. tandkött.

Att det i D1 beskrivna implantatets distans kan ha en midjeformad/insvängd del visas i figurerna 6,7,8 och 13 vilka figurer schematiskt visar dels en mindre tand (figur 6), dels en oxeltand (figur 8, sid.4, stycke [0055]). Däremot nämns inget i beskrivningen i D1 om att implantatet

kan vara försett med en midjeformad/insvängd del eller anledningen till att implantatet fått det utseendet. Beskrivningen i D1 tar heller inte upp problemet med nedsjunkning och resorption av tandkött och käkben. För lösande av det i D1 angivna problemet med en dental anordning som tar hänsyn till käkbenets lutning uppnås alla de önskade fördelarna oavsett om distansen är rak i enlighet med enstycksimplantatet i figur 14 eller insvängd i enlighet med tvåstycksimplantaten i figurerna 6-8, jmf beskrivningen sid. 5, stycke [0059].

Särdrag som endast återfinns i en ritning kan endast anses tillhöra teknikens ståndpunkt om en fackman därur kan utläsa teknisk lärdom utan annan beskrivning. Dimensioner som endast erhållits genom mätningar från en schematisk representation som är en del av ett dokument utgör inte en del av vad som innefattas i dokumentet och kan därför inte anses komplettera det som innefattas av beskrivningen jmf EPO:s besvärskammars avgörande T 0204/83 och Patentbesvärsrättens dom i mål P 04-122.

Härav följer att i föreliggande fall kan, enligt Patentbesvärsrättens mening, en dental anordning innefattande en distans med en midjeformad/insvängd del anses utgöra teknikens ståndpunkt. Däremot kan inte något längdmått på den midjeformade/ insvängda delens anliggningssträckor mot epitel och bindvävnad anses vara känt genom D1.

Det tekniska särdrag som utgör skillnaden mot känd teknik i D1 utgörs av att den midjeformade/insvängda delen ska ha de i patentkrav 1 angivna storlekarna på anliggningssträckorna mot epitel och bindvävnad.

Fackmannen får med utgångspunkt i D1 anses stå inför problemet att konstruera en dental anordning för implantat som uppfyller det biologiska kravet på en viss längdutsträckning hos den mot distansen angränsande mjukvävnaden samtidigt som kravet på låg höjd tillgodoses.

Vad som återstår för Patentbesvärsrätten att ta ställning till är således att bedöma om det är näraliggande för fackmannen att konstruera en dental anordning i enlighet med D1 där distansens midjeformade/insvängda del har anliggningssträckor mot epitel och bindvävnad i den i patentkrav 1 angivna storleksordningen.

Det finns enligt Patentbesvärslättens mening inget i D1 som skulle leda en fackman till att lösa ovan angivna problem genom att konstruera en dental anordning försedd med en midjeformad/insvängd del i enlighet med patentkrav 1 varvid anliggningssträckorna mot epitel och tandvävnad är av den i patentkrav 1 angivna storleksordningen.

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Rune Näsman, ordförande och Yvonne Siösteen, referent samt adjungerade ledamoten Jon Bergman.
Enhälligt.